ԱՅՎԱԶՈՎՍԿՈՒ ԾՈՎԱՆԿԱՐԻ ԱՌԱՋ

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԹՈՒՄԱՆԵԱՆԻ

Ծանր ալիքները լայն ովկիանոսի,
Խառնելով շերտը մռայլ մշուշի,
Կուտակուում էին գոռալով ահեղ,
Եւ մրրիկն ուժգին շնչում էր այնտեղ—
Անեզր և անվերջ
Տարածութեան մէջ։

«Կանգնեցէ՛ք», գոչեց վրձինը ձեռքին
Մեր նկարիչը յուզած տարերքին.
Եւ, հնազանդած հանճարի ձայնին,
Սև ալիքները փոթորկի ժամին
Կատաւի վերայ
Կանգնած են ահաւ։